

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2002/169

Karar Sayısı : 2007/88

Karar Günü : 27.11.2007

Resmi Gazete Tarih ve Sayısı : 19.02.2008 - 26792

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN MAHKEMELER:

1- Konya İdare Mahkemesi (Esas: 2002/169)

2- Malatya İdare Mahkemesi (Esas: 2004/82)

İTİRAZLARIN KONUSU : 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 135. maddesinin ikinci fıkrası ile 136. maddesinin dördüncü fıkrasının Anayasa'nın 2., 10., 11., 36., 125. ve 129. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125. maddesi uyarınca davacılar hakkında verilen "kınama" cezalarının iptali istemiyle açılan davalarda itiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkemeler, iptal istemiyle başvurmuşlardır.

III- YASA METİNLERİ

A- İtiraz Konusu Yasa Kuralları

14.7.1965 günlü, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun, itiraz konusu kuralların yer aldığı 12.5.1982 günlü, 2670 sayılı Kanun'la değişik 135. ve 136. maddeleri şöyledir:

"Madde 135- Disiplin amirleri tarafından verilen uyarma ve kınama cezalarına karşı itiraz, varsa bir üst disiplin amirine yoksa disiplin kurullarına yapılabilir.

Aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve Devlet memurluğundan çıkarma cezalarına karşı idari yargı yoluna başvurulabilir."

Madde 136- Disiplin amirleri ve disiplin kurulları tarafından verilen disiplin cezalarına karşı yapılacak itirazlarda süre, kararın ilgiliye tebliği tarihinden itibaren 7 gündür.

Bu süre içinde itiraz edilmeyen disiplin cezaları kesinleşir.

İtiraz halinde, itiraz mercileri kararı gözden geçirerek verilen cezayı aynen kabul edebilecekleri gibi cezayı hafifletebilir veya tamamen kaldırabilirler.

İtiraz edilmeyen kararlar ile itiraz üzerine verilen kararlar kesin olup, bu kararlar aleyhine idari yargı yoluna başvurulamaz.

İtiraz mercileri, itiraz dilekçesi ile karar ve eklerinin, kendilerine intikalinden itibaren 30 gün içinde kararlarını vermek zorundadırlar.

Kaldırılan cezalar sicilden silinir."

B- Dayanılan Anayasa Kuralları

Başvuru kararlarında Anayasa'nın 2., 10., 11., 36., 125. ve 129. maddelerine dayanılmıştır.

IV- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca yapılan ilk inceleme toplantılarında, dosyalarda eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararları ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu Yasa kuralları, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A) Birleştirme Kararı

14.7.1965 günlü, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 135. maddesinin ikinci fıkrası ile 136. maddesinin dördüncü fıkrasının iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusuna ilişkin 2004/82 esas sayılı davanın, aralarındaki hukuki irtibat nedeniyle 2002/169 esas sayılı dava ile BİRLEŞTİRİLMESİNE, esasının kapatılmasına, esas incelemenin 2002/169 esas sayılı dosya üzerinden yürütülmesine, 27.11.2007 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

B) Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

Başvuru kararlarında, uyarma ve kınama cezalarına karşı yargı yolunun itiraz konusu kurallar gereğince kapalı olduğu, idarenin bu işlemlerinin yargı denetimi dışında bırakılmasının hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmadığı, 657 sayılı Yasa'ya tâbi olmayan kamu personelinin uyarma ve kınama cezasına dava açabilmesine rağmen 657 sayılı Yasaya tâbi personele bu hakkın tanınmamasının eşitlik ilkesine aykırı olduğu, Anayasa'da uyarma ve kınama cezalarına karşı yargı yolu açıkça kapatılmamış iken yasa koyucu tarafından bu yönde bir sınırlama getirilmesinin Anayasa'nın üstünlüğü ilkesiyle bağdaşmadığı, söz konusu kuralların hak arama özgürlüğüne ve idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu yolundaki Anayasa kuralına aykırı olduğu, uyarma ve kınama cezalarının dava konusu edilebilmesi bakımından Anayasanın 129. maddesinde yasa koyucuya bir takdir hakkı tanınmakla birlikte bunun sınırsız olmadığı ve Anayasanın diğer hükümleri ile bağdaşacak şekilde kullanılması gerektiği, Anayasanın konuyla ilgili diğer maddeleri dikkate alındığında uyarma ve kınama

cezalarının yargı denetimi dışında bırakacak bir düzenleme yapılabilmesine olanak bulunmadığı belirtilerek, itiraz konusu kuralların Anayasanın 2., 10., 11., 125. ve 129. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmektedir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 135. maddesinde, disiplin cezalarına karşı ilgililerin başvurabilecekleri yollar öngörülmektedir. Maddenin birinci fıkrasında uyarma ve kınama cezalarına karşı varsa bir üst disiplin amirine yoksa disiplin kurullarına itiraz edilebileceği, itiraz konusu ikinci fıkrasında da aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve Devlet memurluğundan çıkarma cezalarına karşı idari yargı yoluna başvurulabileceği belirtilmektedir. Yasa'nın 136. maddesinde ise disiplin cezalarına karşı itirazda bulunma süresi ve itirazın sonuçları düzenlenmektedir. Maddenin iptali istenilen dördüncü fıkrasında, itiraz edilmeyen kararlar ile itiraz üzerine verilen kararların kesin olduğu ve bu kararlar aleyhine idari yargı yoluna başvurulamayacağı hükme bağlanmaktadır.

Anayasa'nın 36. maddesinde, herkesin, meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu hükme bağlanmıştır.

Anayasa'nın 125. maddesinde de idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu belirtilmektedir.

Anayasanın 129. maddesinde ise:

"...Memurlar ve diğer kamu görevlileri ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve bunların üst kuruluşları mensuplarına savunma hakkı tanınmadıkça disiplin cezası verilemez.

Uyarma ve kınama cezalarıyla ilgili olanlar hariç, disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamaz.

Silahlı Kuvvetler mensupları ile hâkimler ve savcılar hakkındaki hükümler saklıdır..." denilmektedir.

Anayasa'nın 36. maddesinde genel olarak hak arama özgürlüğünü, 125. maddesinde idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğunu düzenleyen Anayasa koyucu, Anayasa'nın 129. maddesinde memurlar ve diğer kamu görevlilerine verilecek disiplin cezalarının yargısal denetimine ilişkin bir istisna getirmiştir. Böylece, uyarma ve kınama cezalarıyla ilgili olanlar hariç, disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamayacaktır.

Anayasa'da kural olarak, idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu kabul edilmekle birlikte, Anayasa'nın bazı maddelerinde belirli idari işlemlere karşı yargı yolu kapatılmıştır. Doktrinde "yasama kısıntısı" olarak adlandırılan bu durum, anayasa koyucunun bu yöndeki tercihini göstermektedir. Cumhurbaşkanının tek başına yapacağı işlemler, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu kararları ve Yüksek Askerî Şûra kararları gibi yargı denetimi dışında tutulan işlemlerden birini de memurlar ve diğer kamu görevlilerine verilen uyarma ve kınama cezaları oluşturmaktadır.

Anayasa'nın 129. maddesinin gerekçesinde *"...disiplin kararlarının yargı denetimi dışında tutulamayacağı da, tereddütleri giderecek biçimde ifade edilmiş; ancak, uyarma ve*

kınama cezaları özellikleri dolayısıyla bu kuralın dışına çıkarılmıştır." denilmek suretiyle, uyarma ve kınama cezalarının yargı denetimi dışında bırakılacağı ifade edilmiştir.

Yargısal denetim bakımından uyarma ve kınama cezalarının, genel kural kapsamı dışında tutulmasının sebebi olarak madde gerekçesinde bu cezaların "özellikleri" gösterilmiştir. Disiplin cezalarının ağırlıkları birbirinden farklı olup, uyarma ve kınama cezaları en hafif disiplin cezalarını oluşturmaktadır. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda disiplin cezaları olarak, uyarma, kınama, aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve Devlet memurluğundan çıkarma cezaları öngörülmüştür. Anılan Yasa'da "uyarma" cezası, "memura, görevinde ve davranışlarında daha dikkatli olması gerektiğinin yazı ile bildirilmesi", "kınama" cezası ise "memura, görevinde ve davranışlarında kusurlu olduğunun yazı ile bildirilmesi" olarak tanımlanmıştır. Uyarma ve kınama cezasını gerektiren fiiller aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve Devlet memurluğundan çıkarma cezalarını gerektiren fiil ve hareketlere nazaran çok daha hafif nitelikteki kusurlu davranışlardır.

Öte yandan uyarma ve kınama cezaları, sonuçları bakımından da diğer disiplin cezalarından ayrılmaktadır. Aylıktan kesme veya kademe ilerlemesini durdurma cezası verilenlerin, valilik, büyükelçilik, müsteşar, müsteşar yardımcılığı, genel müdürlük, genel müdür yardımcılığı ve daire başkanlığı görevlerine atanamayacakları hükme bağlanmış iken uyarma ve kınama cezası verilenler yönünden benzer bir hükme yer verilmemiştir. Aynı durum, atamaları Bakanlar Kurulu tarafından yapılanlar bakımından da geçerli bulunmaktadır. Ayrıca, disiplin cezalarının memurun sicil dosyasından silinmesi bakımından da cezalar arasında benzer bir ayrıma gidilmiş ve aylıktan kesme ve kademe ilerlemesinin durdurulması cezalarının uygulanmasından on sene sonra ilgililere bu yönde bir talepte bulunabilme hakkı tanınmış iken, uyarma ve kınama cezaları yönünden bu süre beş yıl olarak belirlenmiştir.

Anayasanın 129. maddesinde yargı denetimi dışında bırakılamayacak disiplin cezalarının belirtilmesi ve uyarma ve kınama cezalarının bu kapsam dışında tutulması, Anayasa koyucunun bu cezaları yargı denetimi dışında bıraktığının bir göstergesini oluşturmaktadır. Yasa koyucunun, Anayasa'nın anılan maddesine aykırı olarak uyarma ve kınama cezalarına karşı yargı yolunu açabilmesi olanaklı değildir. Anayasa'da yasa koyucuya bu konuda bir takdir hakkı tanınmamıştır.

İtiraz konusu yasa kuralları ile Devlet memurlarına verilen uyarma ve kınama cezaları, Anayasa'da yer alan hükme ve Anayasa koyucunun bu yöndeki iradesine uygun olarak yargı denetimi dışında tutulduğundan söz konusu kuralların Anayasa'ya aykırılığından söz edilemez.

Belirtilen nedenlerle, itiraz konusu kurallar Anayasa'nın 125. ve 129. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Mehmet ERTEN ve A. Necmi ÖZLER bu sonuca farklı gerekçe ile katılmışlardır.

Kuralların Anayasa'nın 2., 10. ve 11. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşlere katılmamışlardır.

VI- SONUÇ

Esas Sayısı : 2002/169
Karar Sayısı : 2007/88

14.7.1965 günlü, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 135. maddesinin ikinci fıkrası ile 136. maddesinin dördüncü fıkrasının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA, 27.11.2007 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Haşim KILIÇ	Osman Alifeyyaz PAKSÜT	Sacit ADALI

Üye	Üye	Üye
Ahmet AKYALÇIN	Mehmet ERTEN	Mustafa YILDIRIM

Üye	Üye	Üye
A. Necmi ÖZLER	Serdar ÖZGÜLDÜR	Şevket APALAK

Üye	Üye
Serruh KALELİ	Zehra Ayla PERKTAŞ

KARŞIOY YAZISI

Anayasanın 129. maddesinin üçüncü fıkrasında disiplin kararlarının yargı denetimi dışında bırakılamayacağı yolundaki temel ilke vurgulanmış, ancak uyarma ve kınama cezalarıyla ilgili kararların yargı denetiminin dışında tutulabileceği şeklinde bir istisna da öngörülmüştür.

Anayasada uyarma ve kınama cezasının tanımı yapılmadığı gibi diğer disiplin cezalarının neler olduğu sayılmamış, hangi eylemlerin hangi disiplin suçunu gerektireceği de düzenlenmemiştir. Buna göre, Anayasada, disiplin suçlarının türlerinin ve sonuçlarının düzenlenmesi işin mahiyeti icabı yasaya bırakılırken, pek hafif ve kalıcı etkileri bulunmayan bazı disiplin cezalarının yargı denetimi dışında tutulabilmesi hususunda yasa koyucuya bir takdir hakkı verilmiş, ancak bütün disiplin cezalarına karşı yargı yolunun açık tutulması da engellenmemiştir. Anayasa tarafından düzenlenmemiş bir alanda, verilebilecek cezaların hafif nitelikli iki tanesinin zikredilmiş olmasına dayanılarak, bunların yargı denetimi dışında tutulmasının Anayasa'nın amir hükmü olduğu söylenemez.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun itiraz konusu kurallarının anılan yasaya tabi kamu görevlileri ile aynı cezaların öngörüldüğü ancak başka yasalara tabi olmaları nedeniyle yargı yoluna başvuru yapabilen diğer kamu görevlileri arasında ayırım yarattığı, tekerrür halinde sonuçlarının ağırlaştığı, böylece uygulamada bu cezaların "hafif" ve "geçici" niteliğini yitirdiği, kamu görevlilerinin disiplin cezalarına ilişkin yasalar ve kurallar bütün olarak gözetildiğinde itiraz konusu kuralların, Anayasanın 129. maddesinde uyarma ve kınama cezalarının yargı denetimi dışında tutulması yolunda yasa koyucuya istisnai nitelikte verilen takdir hakkının amacını aştığı, bu nedenle kuralların, Anayasanın 2. ve 10. maddelerine aykırılıktan dolayı iptal edilmeleri gerektiği düşüncesiyle, karara katılmıyorum.

Başkanvekili

Osman Alifeyyaz PAKSÜT

AZLIK OYU

Anayasa'nın 13. maddesinde temel hak ve özgürlüklerin yalnızca Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen nedenlere bağlı olarak yasayla sınırlandırılabileceği kurala bağlanmıştır. Anayasa 10. maddesiyle de yasa önünde eşitlik temel bir ilke olarak düzenlenmiştir.

Anayasa'nın hak arama özgürlüğünü düzenleyen 36. maddesine yansımamış olan uyarma ve kınama cezalarına karşı yargı yolunu kapatan sınırlama, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin görev ve sorumlulukları ile disiplin ilkelerini düzenleyen 129. maddede öngörülmüştür. Sözü edilen kuralın yazılış biçimiyle kesin bir yasaklama getirdiği sonucuna ulaşmak güçtür. Çünkü kural "Uyarma ve kınama cezalarıyla ilgili olanlar hariç, disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamaz" biçimindedir. Bu anlatımla yargı denetimi dışında bırakma konusunun seçimli nitelikte olduğu, bu yolda düzenleme yapılırken hak arama özgürlüğünün göz önüne gelmesi kaçınılmazdır. Öte yandan, itiraza konu kuralı içeren yasa kapsamı dışında da memurlar ve kamu görevlilerinin bulunmuş olması ve onlarla ilgili metinlerin irdelenmesinde, yasakoyucunun kimi durumlarda yargı kısıntısı yoluna gitmediği ya da idari düzenlemelere bıraktığı anlaşılmaktadır. Anayasal eşitlik ilkesi ve hak arama özgürlüğü, yargı yasağına ilişkin sınırlamanın tüm memur ve kamu görevlilerini kapsayacak şekilde düzenlenmesini gerekli kılmaktadır. Bu bakımdan Anayasa'nın hak arama özgürlüğünü düzenleyen maddesinde yer almayan, 129. maddesinde kesin buyurucu bir ilke olarak düzenlenmediği sonucuna varılan yargı kısıntısının salt 657 sayılı Yasa içinde yer alması, Anayasa'nın eşitlik ilkesi ve hak arama özgürlüğünün genel niteliğiyle bağdaşmayacaktır.

Belirtilen nedenlerle Anayasa'ya aykırı kuralın iptali gerekeceği oyuyla karara karşıyız.

Üye

Mustafa YILDIRIM

Üye

Şevket APALAK

FARKLI GEREKÇE

Disiplin kovuşturulmasını güvenceye bağlayan Anayasa'nın 129. maddesinin üçüncü fıkrasında, *"Uyarma ve kınama cezalarıyla ilgili olanlar hariç, disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamaz"*, gerekçesinde de *"...disiplin kararlarının yargı denetimi dışında tutulamayacağı da tereddütleri giderecek biçimde ifade edilmiş; ancak, uyarma ve kınama cezaları özellikleri dolayısıyla bu kuralın dışına çıkarılmıştır."* denilmektedir.

Buna göre, diğer disiplin kararları için getirilen zorunlu yargı denetimi, uyarma ve kınama cezaları için getirilmemiştir. Başka bir ifadeyle Anayasa, yasa koyucuya, diğer disiplin cezaları için yargı denetimini öngören düzenlemeleri yapma zorunluluğu getirirken, uyarma ve kınama cezaları için böyle bir zorunluluk getirmemektedir. Madde ve gerekçesi, Anayasa'nın 125. maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde, yasa koyucunun uyarma ve kınama cezaları için yargı denetimini öngören bir düzenleme yapamayacağı anlamında yorumlanamaz. Anayasa, diğer disiplin kararlarından farklı olarak uyarma ve kınama cezalarını zorunlu yargı denetimine tabi tutmamak suretiyle bu konuda durum ve koşullara göre düzenleme yapma yetkisini yasa koyucunun takdirine bırakmıştır. Dolayısıyla yasa koyucu, uyarma ve kınama cezalarını yargı denetimine tabi tutan bir düzenleme yapabileceği gibi, Anayasa'nın 129. maddesinin buna olanak veren üçüncü fıkrasının açık hükmü uyarınca yargı denetimi dışında da tutabilir.

İtiraz konusu kurallar açıklanan nedenle Anayasa'ya aykırı değildir.

Redde ilişkin çoğunluk görüşüne bu gerekçeyle katılıyoruz.

Üye

Mehmet ERTEN

Üye

A. Necmi ÖZLER

KARŞIOY GEREKÇESİ

İtiraz konusu kural, 14.7.1965 günlü ve 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 12.5.1982 günlü ve 2670 Sayılı Kanunla değişik 135. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve devlet memurluğundan çıkarma cezalarına karşı idari yargı yoluna başvurulabilir" ile 136. maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "itiraz edilmeyen kararlar ile itiraz üzerine verilen kararlar kesin olup, bu kararlar aleyhine idari yargı yoluna başvurulamaz" yolundaki hükümleridir.

657 Sayılı Yasa'nın 125. maddesinde; devlet memurlarına verilecek disiplin cezaları uyarma, kınama, aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve devlet memurluğundan çıkarma olarak sayılmış olup, aynı Yasanın 135. maddesinin birinci fıkrası ile uyarma ve kınama cezalarına karşı itiraz edilebilecek merciler gösterilmiş,

ikinci fıkrası ile de idari yargı yoluna başvurulabilecek disiplin cezaları aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve devlet memurluğundan çıkarma olarak sayılmıştır.

Anayasa'nın Cumhuriyetin niteliklerini düzenleyen 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik bir hukuk devleti olduğu, 125. maddesinin birinci fıkrasında ise idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğu belirtilmektedir. 129. maddesinin üçüncü fıkrasında ise "uyarma ve kınama cezaları ile ilgili olanlar hariç disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamaz" hükmü yer almıştır.

Anayasa'nın sistematığı ve diğer maddeleri ile birlikte değerlendirildiğinde sözü geçen madde hükmü ile disiplin cezaları yönünden hak arama özgürlüğüne bir sınırlama getirilmemekte, aksine uyarma ve kınama cezaları dışındaki cezaların yargı denetimi dışında bırakılamayacağı belirtilmek suretiyle memurlar için özel bir hukuki güvence sağlanmaktadır.

Nitekim, itiraz konusu kuralın yasalaşma süreci içinde gerek tartışmalarda gerekse gerekcede uyarma ve kınama cezalarına karşı yargı yolunun kapatılmasında yasa koyucunun amacıyla ilgili hiçbir bilgi bulunmadığı gibi bu düzenlemelerin 1982 Anayasa'sı yürürlüğe girmeden önce 657 sayılı Yasaya eklendiği görülmüştür.

Birleşmiş Milletler Siyasi ve Medeni Haklar Sözleşmesinin T.B.M.M. tarafından onaylanarak kabulünden sonra, 3.10.2001 tarih ve 4709 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikle Anayasa'nın 36. maddesinde hak arama hürriyeti "herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir" denilmek suretiyle güvence altına alınmıştır.

Bu durumda Anayasa'nın 36. ve 125. maddelerinde bu konuya ilişkin bir sınırlama nedenine yer verilmediğinden, hiç bir nedene dayanmadan hak arama özgürlüğüne ve idarenin yargısal denetimine sınırlama getiren ilgili yasal düzenleme Anayasa'nın 36. ve 125. maddelerine de aykırıdır.

Anayasa Mahkemesi'nin bir çok kararında da hak arama özgürlüğünün hukuk devleti açısından taşıdığı önem üzerinde durulmuş ve 13.7.1999 tarih ve K.1999/31 sayılı kararında "hukuk devletinin sağlamakla yükümlü olduğu hukuk güvenliği kişilerin, hukuk düzeninin koruması altındaki haklarını elde edebilmeleri için her türlü önlemin alınmasını zorunlu kılar" gerekçesine yer verilmiştir.

İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi tarafından 6615/03 nolu başvuru üzerine 27.3.2007 tarihinde verilen kararda "disiplin cezalarına karşı dava yolunun kapalı olmasının memurları güvenceden yoksun bıraktığı" gerekçesiyle Türkiye aleyhinde bir başvuruyu sonuçlandırmış bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle uyarma ve kınama cezalarını yargı denetimi dışında bırakan 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 12.5.1982 gün ve 2670 sayılı yasa ile değişik 135. maddesinin ikinci fıkrası ile 136. maddesinin dördüncü fıkrası hükümleri Anayasa'nın 2., 36., 125., 129. maddelerine aykırılık oluşturduğu ve iptali gerektiği düşüncesiyle verilen karara karşıyım.

Esas Sayısı : 2002/169
Karar Sayısı : 2007/88

Başkanvekili

Zehra Ayla PERKTAŞ